

nésznő volt. Következő állomása Miskolc volt. 1928-ban az Andrassy-úti Színház együttesében látjuk, majd 1929-ben el-szerződött a Fővárosi Operett Színház-hoz.

Szőreghy Gyula, színész, sz. 1883 nov. 30-án, Budapesten. Színész lett: 1902 ápr.-ban. 1910 júl. havában Szabó Ferencnél, utána Mezei Kálmánnál működött, majd a filmművészetre tért át. 1913 dec. havában feleségül vette Sellő René színésznőt.

Szörényi Béla, író és ujságíró, sz. 1896-ban, Déván. Első színdarabja szín-rekerült Szendrey Mihály színtársulatánál, a dévai színházban, címe: „Kerekes Mari története”, színj. 3 felv. Több iro-dalmi dolgozata: versek, novellák, egy-felvonásosok, könyvalakban is megjelen-tek.

Szörényi Bella, operaénekesnő, alt, sz. 1878 nov. 14-én, Lugoson. Az Orsz. Zeneakadémia és az operaiskola 6 évfolyamát, abszolút hallása és egyáltalán nagy tehetsége révén, 5 év alatt végezte; énektanárnője Passy-Cornet Adél volt; innen mindjárt 1896-ban külföldre szer-ződött. Troppau, 3 évi Danzig, majd vendégszereplések (Braunschweig, Wei-mar, berlini Morwitz-Oper stb.) után 1903-ban hazatérve, nőül ment Faragó Aladárhoz (a M. Ált. Hitelbank igazg.). Mader, a m. kir. Operaház igazgatója szerződtetni akarta, de első vendégfel-léptéről (Azucena „Troubadour”, márc. 27.) egy kritikus olyan tendenciózus tu-dósítást írt, hogy a művésznő ilyesmi-nek nem akarta magát többé kitenni s visszavonult. Mint énektanárnő műkö-dik; Hajós Mici, a legnépszerűbb ame-rikai operettprimadonna, szintén Sz. tanítványa volt. — Szerepei: Orpheus Ortrud (címsz.), Magdalena (Nürnbergi mesterdalnokok), Adriano (Rienzi), Mary (Bolygó hollandi), Marzelina (Fi-garo lakodalma), 3. hölgy (Varázsfu-vola), Delila (Sámson...), Urica (Álar-cos bál), Schwertlein Márta (Faust), Magdalena (Bibliás ember), Amneris (Aida), Carmen (címsz.), Mignon

(címsz.), Siebel (Faust), Reichné (Windsori víg nők), Nancy (Márta), Gretchen (A vadorzó), Irmentraut (A fegyverkovács), Grófnő (A sackingeni trombitás), Öreg halásznő (Undine), Lady (Fra Diavolo) stb. Mint hangver-senyénekesnő is elsőrangú.

(Kereszty István.)

Szöts András (incseli), színész, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1881 aug. 4-én, Kolozsvárott. A világháborút tiszt-ként harcolta végig és századosként végezte. Foglyul esett. Végül 1919 jul. 26-án reggel Budapesten az Országház egyik emeleti ablaka alatt holtrazúdvá találták meg. Valószínű a föltevés, hogy a szerencsétlen ifjút a kínvallató Lenin-fiúk halálra gyötörték s azután, hogy halála okát leplezzék, holttestét ledobták az ablakon, hogy azt a látszatot keltsék, mintha a fogoly félelmében, vagy szökni akarva, vetette volna le magát olyan magasból. Az sem lehetetlen, hogy a kegyetlen kínzásokkal belekény-szerült ebbe a kevesebb kint nyújtó ön-gyilkosságba, vagy hogy a kínzások csakugyan annyira megkuszálták ideg-rendszerét, hogy elborult elmével kö-vette el végzetes tettét. A Nemzeti Szín-ház tagjainak adakozásából elkészítet-ték portréját és azt 1920 nov. 30-án, ke-gyeletes ünnepség keretében, helyezték el minden időkre a színház társalgójá-ban. A portrét Révfy tanár festette; az ünnepi beszédet Pataki József, a Nem-zeti Színház művésze mondta.

Szöveg. Voltakép mindaz, amit írtak, vagy mondanak; a színdarabnak: iro-dalmi része (tehát nem az írott rendezői utasítások, stb.), a dalnak, éneknek szin-tén. Az énekszöveg rendszeren vers; Al-fred Bruneau (Párizsban, 1893) volt az első, aki Zola egy novellájából, végig prózában készült operaszöveget kom-po-nált meg. Az énektanulás anyagához tartozik a beszélőszervekkel bánás is (pld. más szájtartás kell az „a”, mint az „é” magánhangzók éneklésekor); a tel-jes tanultság hiányára vall az a, sajnos, nagyon gyakori eset, hogy az ének szö-vegét a hallgató nem érti meg, mert az énekesnek rossz a szövegkiejtése. Ez el-